

er at modstaa Krav herom. Paa den anden Side maa vi hvis Beslutningerne fra den økonomiske Konference i 1927 skal have Gyldighed, gaa ind for dem, og hvor vanskelige Forholdene end matte være, søge at naa til Overenskomst om Tarifnedsættelser. Dette indrømmedes aabent af Forsamlingen sidste Aar, og som Følge heraf indkaldtes Toldvaabenhvile-Konferencen i Februar-Marts iaar. Graham gennemgik derefter Handelskonventionens Hovedindhold; det var en Forudsætning, at den ratificeredes inden den 1. November, og at Forhandlingerne om Toldnedsættelser straks derefter begyndte. Den britiske Regering havde besluttet at ratificere, og han henstillede indtrængende til de andre Parter i Konventionen ogsaa at gøre dette inden 1. November, saa at yderligere Forhandling kunde paabegyndes. Han sluttede med at fremhæve, at Beskyttelse ikke kan bevirke nogen varig Bedring i de økonomiske Forhold, men at en saadan kun naas ved at nedbryde de Skranker, der spærrer, og som forhindrer et virkeligt Samarbejde.

Den tyske Udenrigsminister *Curtius* indledede sin Tale med at takke for de Udtalelser, der var faldet om Stresemann under Generaldebatten, de viste, at Stresemanns Udenrigspolitik var blevet forstaaet og værdsat uden for Tysklands Grænser.

Den internationale Udvikling har paa mange Punkter bragt Skuffelse, men Tysklands Holdning overfor Forbundet er i alle Henseender positiv. Forbundet er endnu i sit første Stadium, det maa ikke stagnere; det er ikke et Eksperiment, som Medlemmerne kan løbe fra, hvis de møder Skuffelser.

Vor faste Beslutning om ikke at gribe til Krig betyder, at vi maa finde og anvende andre Metoder til at afgøre bestaaende og fremtidige Problemer. Vort Arbejde for Freden gaar i første Række ud paa at afskaffe Krig, ikke saa meget ved undertrykkende som ved forebyggende Midler, ikke ved at sætte Krigen udenfor Loven, men ved at fjerne Aarsagerne til Strid.

I Forbindelse med disse Idéer staar Afrustningsspørgsmaalet. Den nuværende Situation kan ikke beskrives bedre, end Henderson gjorde det. Til Tysklands store Skuffelse er Regeringerne langt tilbage med Hensyn til Udførelsen af deres retlige og moralske Forpligtelser.

Om Mindretalsspørgsmaalet udtalte *Curtius*, at den tyske Regerings Standpunkt var det samme som Aaret forud, og han foreslog at henvise det til nærmere Drøftelse i 6. Udvalg; han ønskede at understrege, at vedrørende Behandlingen af Mindretallene var Udgangspunktet ikke saa meget Beskyttelsen af de enkelte Landes særlige Interesser, men det at skabe en betydningsfuld Faktor for Fredens Bevarening.

*Curtius* sluttede sig til dem, der havde takket *Briand*, fordi han havde fremsat sine Planer. Intet Land folte mere Vanskelighederne og Farerne ved den nuværende Situation i Europa end Tyskland, og ingen ønskede stærkere Samarbejde mellem de europæiske Stater. Spørgsmaalet burde, før yderligere Beslutninger toges, henvises til Overvejelse i et Udvalg, hvor alle de direkte interesserede Stater skulde være repræsenteret. Den økonomiske Krise har ramt Tyskland haardere end andre Lande, paa Grund af at hele dets økonomiske Liv og dets Landbrug har været tyngt af Reparationsbetalingerne. For at det tyske Landbrug ikke skulde blive ruineret, maatte det beskyttes mod, at Landbrugsprodukter fra andre Lande oversvømmede Tyskland. Tyskland var ikke det første Land, der forhøjede Agrartolden, og det forhøjede den ikke saa meget som andre Lande; det eneste Formaal havde været at sikre det tyske Landbrug saadanne Priser, at det overhovedet kunde eksistere.

Saadanne Forholdsregler har været uundgaelige i den nuværende Situation, men man maa forsøge at finde bedre Midler, som ikke gør det nødvendigt for enkelte Lande at tage saadanne Skridt.